

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské exhortace papeže Františka
„EVANGELII GAUDIUM“
listopad 2013

Radost evangelia naplňuje srdce i život těch, kdo se setkávají s Ježíšem a kdo se od Něho nechávají vysvobodit z hříchu, smutku, vnitřní prázdnoty a osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obrozuje radost. V této exhortaci se obracím k věřícím křesťanům, abych je vyzval k nové etapě evangelizace vyznačující se touto radostí a ukázal putující církvi cesty příštích let.

Velké riziko nynějšího světa s jeho rozmanitou a dotěrnou konzumní nabídkou je individualistický smutek, který prýští ze zpohodlnělého a lakomého srdce, z chorobného dychtění po povrchních rozkoších a z izolovaného vědomí. Když se vnitřní život uzavře do vlastních zájmů, není už prostor pro druhé, nemohou už vstoupit chudí, nenaslouchá se Božímu hlasu, nezakouší se již radost z Jeho lásky a nerodí se nadšení pro konání dobra. I věřící jsou ohrožováni tímto jistým a trvalým rizikem. Mnozí do něj upadají a stávají se rozmrzelými a nespokojenými lidmi bez života. Toto není volba důstojného a plného života, toto není touha po Bohu, toto není život v Duchu, který pramení ze srdce vzkříšeného Krista.

Evangelium, kde slavně září Kristův kříž, naléhavě vyzývá k radosti. Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoc. Uznávám ovšem, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a okolnostech, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nadevše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství.

Lidstvo nyní prožívá historický obrat, který nastává v mnoha oblastech. Je třeba chválit úspěchy, které přispívají k růstu blahobytu lidí např. v oblasti zdravotnictví, školství a komunikací. Nicméně nesmíme zapomínat, že větší část mužů a žen naší doby žije v každodenním nedostatku s neblahými důsledky. Radost ze života často hasne, sílí nedostatek respektu a násilí, nerovnost je stále zřetelnější. Je třeba bojovat o přežití a často se přežívá s malou důstojností. Tato epochální změna byla zapříčiněna mimořádnými kvalitativními, kvantitativními, rychlostními a kumulativními skoky, ke kterým dochází ve vědeckém pokroku, v technologických inovacích a v jejich rychlých aplikacích v různých oblastech přírody a života. Žijeme v době znalostí a informací, zdrojů nových forem moci, která je velmi často anonymní.

Tak jako přikázání „nezabiješ“ klade jasné meze, aby zajistilo hodnotu lidského života, musíme dnes říci „ne ekonomii vyřazování a nerovnosti“. Tato ekonomie zabíjí. Není možné, aby nevzbuzoval zájem fakt, že stařec nucený žít na ulici zemřel podchlazením, zatímco pokles kurzu na burze ano. Toto je vyřazování. Už nelze tolerovat fakt, že se vyhazuje jídlo, když existují lidé, kteří hladovějí. V důsledku této situace jsou obrovské masy populace vyřazovány a marginalizovány: jsou bez práce, bez perspektiv, bez východisek. Vyřazováním je zasažena příslušnost ke společnosti, ve které se žije, u samotného kořene, poněvadž spodina, periferie či bezmocnost není v ní, ale mimo ni. Vyřazení mezitím stále čekají. Kvůli udržení životního stylu, který druhé vyřazuje, anebo kvůli nadšení pro tento egoistický ideál, rozvinula se globalizace lhostejnosti. Téměř bez povšimnutí ztrácíme schopnost zakoušet soucit tváří v tvář výkřikům bolesti druhých, již nepláče nad dramaty druhých, ani nás nezajímá péče o ně, jako by to všechno byla odpovědnost, která je nám cizí a netýká se nás. Kultura blahobytu nás uspává, ale znepokojuje nás, když se na trhu objeví něco, co jsme si dosud nekoupili, zatímco všechny životy ničené nedostatkem možností pokládáme za pouhou podívanou, která nás nikterak nezneklidňuje.

Jedna z příčin této situace spočívá ve vztahu k penězům, který jsme zavedli, protože pokojně přijímáme jejich nadvládu nad sebou a našimi společnostmi. Stvořili jsme nové idoly. Adorace starozákonního zlatého telete (srov. Ex 32,1-35) našla novou a nelibostnou verzi ve fetišismu peněz a v diktatuře ekonomie, která nemá tvář ani opravdový lidský účel. Zatímco výdělky málokterých exponenciálně rostou, výdělky většiny se stále více vzdalují od blahobytu této šťastné menšiny. Tato nerovnováha plyne z ideologií, které obhajují absolutní autonomie trhů a finančních spekulací. K tomu všemu přibývá rozvětvená korupce a egoistické daňové úniky, které nabyly globálních dimenzí. Touha po moci a majetku nezná mezí. Peníze

mají sloužit a nikoli vládnout! Vybizím vás k nezištné solidaritě a k tomu, aby se ekonomie a finančníctví navrátily k etice upřednostňující člověka.

Dnes je z mnoha stran vyžadována větší bezpečnost. Pokud se však neodstraní vyřazování a nerovnost ve společnosti a mezi různými národy, nebude možné vykořenit násilí.

Evangelizujeme i tím, že se snažíme vyrovnat s různými výzvami, které se mohou vynořit. Někdy se objevují v podobě autentických útoků na náboženskou svobodu nebo nového pronásledování křesťanů, jež v některých zemích dosáhlo alarmující úrovně nenávisti a násilí. Na mnoha místech se vyskytuje spíše rozšířená relativistická indifferenc, spojená s rozčarováním a krizí ideologií, jež nastoupily jako reakce na vše totalitní. Nepoškozuje to jenom církve, ale sociální život vůbec. Zjistujeme, že kultura, v níž chce být každý nositelem vlastní subjektivní pravdy, odrazuje občany od snahy podílet se na společném projektu, který překračuje osobní zájmy a touhy.

Rodina prochází hlubokou kulturní krizí jako všechna společenství a všechny sociální vazby. V případě rodiny se křehkost vztahů stává obzvláště závažnou, protože jde o základní buňku společnosti, místo, kde si osvojujeme život v různosti a příslušnost k druhým a kde rodiče předávají dětem víru. Manželství bývá nahlíženo jako pouhá forma citového uspokojení, které lze vytvořit jakkoliv a uzpůsobit podle sensibility každého. Avšak neodmyslitelný přínos manželství pro společnost přesahuje rovinu emotivity a potřeb vlastních páru. Nerodí se, jak učí francouzští biskupové, „z milostného sentimentu, který je z definice prchavý, ale z hlubokého závazku přijatého snoubenci, kteří se odhodlají uzavřít plně životní společenství.“

Postmoderní a globalizovaný individualismus favorizuje životní styl oslabující rozvoj a stabilitu vztahů mezi lidmi a znetvořuje rodinné svazky. Pastorece musí ještě lépe ukázat, že vztah s naším Otcem po společenství žádá a povzbuzuje, aby uzdravovalo, prosazovalo a posilovalo mezilidské vztahy. Zatímco se ve světě, zvláště v některých zemích, objevují různé formy válek a střetů, my křesťané trváme na uznávání druhého, hojení ran, budování mostů, navazování vztahů a vzájemné pomoci „nesení břemen jeden druhému“ (srov. Gal 6,2). Na druhé straně vznikají dnes mnohé formy sdružení na obranu práv a pro dosažení šlechtných cílů. Žízeň po sdílení se tak projevuje u mnoha občanů, kteří chtějí být tvůrci sociálního a kulturního pokroku.

Uprostřed lidu je s Duchem svatým vždycky Maria. Ona shromažďovala učedníky, aby Její vzývali (srov. Sk 1,14), a tak umožnila misionářskou explozi, ke které došlo o Letnicích. Ona je Matkou evangelizující církve a bez ní nemůžeme plně pochopit ducha nové evangelizace.

Dáno v Římě u sv. Petra na závěr *Roku víry*, 24. listopadu na slavnost Krista Krále roku 2013 v prvním roce mého pontifikátu.

FRANCISCUS I.

Český překlad Radio Vaticana; pro Poutník zpracoval Zdeněk Ježek

MALÝ TEST: JAK ČTEŠ BIBLI?

Je dobré číst Písmo tak často jako mobil, ale ne se stejnou roztržitostí! Nemohu ho číst jako zprávy na internetu nebo status na Facebooku...Následující malý test mi pomůže zjistit, jaký je můj přístup k Bibli.

Jako zajíc v bajce Želva a zajíc

Stejně jako si zajíc myslel, že má vítězství nad želvou v kapse a že nemá kam spěchat, tak i ty si myslíš, že můžeš odhodit Bibli na později a stejně ti nic neuteče!

Jako ukolébavku

Písmo tě pokaždé uspí a nedostaneš se dál než k dvacátému verši. Možná čteš Bibli „jako s autopilotem“ a na konci ani nevíš, o čem byla řeč.

Jako kapitán Achab

Jako se kapitán Achab snažil ulovit svou velrybu Moby Dicka tak dychtivě, že všechno ostatní šlo stranou, tak i ty hledáš v Bibli to, co tam vidět chceš: co na tom, že pointa je někde jinde.

Jako Jack Sprat

V angličtině se říká tento rým: „Jack Sprat could eat no fat“ – *Jack Sprat nemohl jíst tuk*.“ Možná že stejně jako Jack nemůžeš strávit tučná místa v Písmu, tak si vybíráš jen místa lehce stravitelná a líbivá (třeba o lásce).

Jako liška v bajce Liška a hrozny

Ezop ve své bajce popisuje, jak liška skáče po hroznech vína, ale když vidí, že na ně nedosáhne, odejde s tím, že asi stejně byly kyselé. Možná i ty jsi nakonec odložil Bibli s kyselým obličejem, že tam není nic dobrého pro tvůj život.

Jako Popelka

Drobný střevíček změnil Popelku z chudé dívenky v elegantní dámu, ale jen na krátký čas. Pokud k Bibli přistupuješ jako Popelka, mění tě jenom povrchně a na kratičký čas.

Jako Jack v příběhu o Jackovi a fazoli

Jack prodal všechno, co měl, aby získal pár fazolí. Lidé okolo něj nepoznali hodnotu fazolí, ale nikdo také nedokázal fazole přinutit přestat růst. Fazole rostly a rostly až do nebe a přinesly Jackovi a jeho rodině bohatství. A takhle to je i s několika „fazolemi“ Božího slova: budou růst, až budou přetékat z tvého života a obohacovat další lidi kolem sebe!

(z knihy Angela Scarana Modlitba s Bibli v ruce) oJ

SVATÝ HOSTÝN, ŠTÍPA, ZLÍN

Není lehké vybrat z desítek mariánských poutních míst ta nejvíce prodechnutá zvláštní mariánskou atmosférou, která vytváří duchovní oázu přímo vybízející k meditaci a modlitbám. Zejména, když se pouti účastní jak ti nejmenší, tak „dospěláci“ a nechybí ani „kmeti“. Tři autobusy poutníků z čermenské farnosti si na sobotu 15. září opravdu nemohou stěžovat, máme na co vzpomínat.

Sv. Hostýn nás přivítal hustou mlhou, ale během pro nás slavnostní mše svaté byl už chrám prozářen sluncem. A tak to bylo během celého našeho pobytu.

Hostýn znamená pro Moravu to, co

pro Čechy Říp. Je nejznámějším starodávným nejvýše položeným poutním místem na Moravě, je nepřehlédnutelnou přírodní dominantou (718 m), byl už osídlen tisíc let před n. let. Kelty. Je spojen rovněž s působením Cyrila a Metoděje v olomouckém kraji. Po vpádu Tatarů v roce 1241 tu našly útočiště tisíce lidí z okolí. Majestát sv. Hostýna je dán především zázračnou pomocí Panny Marie, stala se tak Vítěznou Ochránkyní Moravy a nebeskou královnou všech, kdo se k ní obrací o pomoc. Málokde na světě najdeme na poutních místech obraz podobný hostýnskému - Matku Boží s blesky. Proto také udělil 9. 8. 1982 chrámu Nanebevzetí Panny Marie Jan Pavel II. čestný papežský titul „Bazilika minor“. V roce 2018 byl sv. Hostýn s křížovou cestou zařazen mezi národní kulturní památky.

V poutním areálu není jen bazilika Nanebevzetí Panny Marie, ale také Svatohostýnské muzeum, dvě křížové cesty – Jurkovičova ve stylu valašské lidové architektury, rozhledna s kaplí svatého Kříže, na počátku schodiště je Vodní kaple s pramenem zázračné vody, poutní domy, kde jsme se skvěle naobědvali a také desítky krámků s upomínkovými předměty. Mimo to má poutník rovněž možnost procházet se po krásném okolí a v klidu rozjímat.

Po obědě jsme využili volný čas k nákupu dárků a pak nás autobusy přesně podle zasedacího pořádku naložily a odjeli jsme do dalšího mariánského poutního místa Štípa. Ten den tam zrovna byla oslava 25 let působení sester karmelitánek v České republice. Poutě ke zdejší zázračné sošce Panny Marie, která je jednou ze tří nejstarších na Moravě, se konají už od 14. století. Původ sošky je neznámý, původně byla umístěna v malé kapli v Kostelci, odsud zmizela a byla nalezena ve Štípském háji na ozářeném místě mezi stromy. Pro sošku byla postavena malá kaplička, která byla postupně rozšiřována do dnešní podoby. Kostel a kartuziánský klášter vloni oslavily 400 let od vydání zakládací listiny. Toto poutní místo je hlavně místem, kam přicházely maminky, které tu děkovaly za své děti a prosily tu o jejich zdraví. V chrámu nás uvítal zdejší farář P. František Sedláček s takřka neomezenými informacemi. A to jak zaujal naše malé poutníky, to bylo hodno obdivu.

Posledním místem naší pouti byl Zlín. Trochu napínavé bylo vystupování a nastupování na rušné komunikaci, ale zvládlo se to bez újmy na zdraví. Řada poutníků využila tuto zastávku k návštěvě farního kostela sv. Filipa a Jakuba, který je jednou z nejstarších staveb ve Zlíně (1390 – 1420). Jeho současná moderní podoba pochází ze sedmdesátých let min. stol. Původní oltář byl přemístěn a čelní stěnu pokrývá mozaika, která přechází na boční zdi. Rovněž křížová cesta v presbytáři na nás působila nezvykle. Zejména po krásných starých poutních památkách, které jsme před tím navštívili.

Naši zářijovou farní pouť dobře doplňují slova Jana Pavla II.:

„Celá pedagogika dějin spásy nás vede k tomu, abychom ji přijímali jako dokonalý vzor přitakávání Boží vůli. Jako vyvolený vzor svatosti předchází Maria věřící na cestě do nebeské říše.“

„Bože, děkujeme Ti za dar víry a děkujeme Ti za Marii. Dej nám důvěru, že naše pouť dějinami je Tebou chtěná, Tebou chráněná. Amen.“

B. Hrubantová

NEZAPOMENUTELNÉ SETKÁNÍ

František Talír z jižních Čech, který kandiduje do Evropského parlamentu, zažil v sobotu 6. října 2018 setkání, na které nikdy nezapomene. V rámci Synody o mládeži měl možnost se zúčastnit setkání papeže Františka s mládeží a položit mu otázku. S jeho svolením publikujeme to, co o tomto setkání František Talír napsal na svém Facebooku.

V rámci Synody o mládeži 2018 jsem dostal příležitost položit otázku papeži Františkovi. Zeptal jsem se ho tedy na to, co mi leží na srdci, a co se zároveň týká i mého politického působení:

„Pocházím z České republiky a angažuji se v politice, kterou chápu a snažím se žít jako službu druhým. Vidím ale řadu zkorumpovaných politiků, kteří jsou pro moc ochotni obětovat cokoli, včetně vlastní rodiny. Jak mohu zůstat v tomto povolání čistý?“

Papež František na to odpověděl:

„Vytrácí se to, co nám řekl Ježíš, že totiž moc je služba – pravá moc slouží. Jinak jde o sobectví, snižování druhého, znemožnění jeho růstu, dominance, produkce otroků a nikoli zralých lidí. Moc je k tomu, aby lidem umožňovala růst a stávat se služebníkem lidí.“

Takže politická moc jako služba druhým, ne jako služba svému egu. Udělám všechno pro to, aby se právě tohle stalo nejdůležitějším bodem mého programu!

Asi si dokážete představit, jak silný a radostný moment to byl, když jsem poté mohl papeže Františka osobně pozdravit, stisknout mu ruku a poprosit ho o modlitbu.

František Talír – pro Poutník zpracovala -BM-

SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

Blíží se nám konec liturgického roku a s ním i slavnost Ježíše Krista Krále. A proto dávám k dispozici jednu zajímavou myšlenku z knihy Maria – Boží průzračnost od Chiary Lubichové.

Královna světa

Až jednoho dne lidé – nikoli jako jednotlivci, ale jako celé národy – tedy až jednoho dne národy dokáží přikládat menší význam samy sobě a představu, kterou mají o sobě a o svých královstvích, obětovat jako kadidlo Pánu – Králi, jehož království není z tohoto světa, a Pánu dějin – a budou to dělat z takové lásky mezi státy, jakou si žádá Bůh a jak vyžaduje bratrská láska, tehdy to bude znamenat začátek nové éry, protože v ten den bude Ježíš živý a přítomný mezi národy – tak jako je živá jeho přítomnost mezi dvěma, kteří se milují v Kristu – a bude konečně postaven na své pravé místo jediného Krále nejen jednotlivých srdcí, ale i celých národů: bude to Kristus Král.

-BM-

NORSKO SE POSTAVILO ZA SVOBODU SVĚDOMÍ ZDRAVOTNÍKŮ

Nejvyšší soud v Norsku potvrdil právo svobody svědomí zdravotnického personálu v případě lékařky Katarzyny Jachimowiczové. Ta měla být nucena se podílet na zákrocích ničících lidský život. Soud nařídil lékařským zařízením, aby respektovala právo na svobodu svědomí svých zaměstnanců.

Dr. Katarzyna Jachimowiczová přišla v roce 2015 v Norsku o zaměstnání. Odmítla zavádět nitroděložní tělíska, protože působí i jako rané abortivum a mohou vést k usmrcení počatého dítěte. Mezinárodní právo zaručuje právo zdravotnického personálu na výhradu svědomí, přesto zaměstnavatel propustil dr. Jachimowiczovou z důvodu neuposlechnutí příkazu, který považovala za nemorální. Nižší soud rozhodl, že jednala v souladu s právem vykonávat své lékařské povolání podle svého svědomí, ale lékařské orgány se odvolaly. Příklad byl pak projednáván Nejvyšším soudem Norska koncem srpna 2018.

Právníci soudní rozhodnutí přivítali. „Rozhodnutí Nejvyššího soudu znamená důležitý krok správným směrem, nejen pro lékaře, ale pro všechny lidi ve všech profesích. Doktorka Jachimowiczová bere své lékařské povolání velmi vážně, slíbila život zachraňovat a ne jej ničit.“

Soud její jednání potvrdil," řekl obhájce dr. Jachimowiczové Håkon Bleken.

Robert Clarke, právník podporující organizace ADF International dodal: „Nikdo by neměl být nucen si vybírat mezi následováním svého svědomí a provozováním své profese. Rozhodnutí norského Nejvyššího soudu stanoví nové standardy principů svobody svědomí nejen v Norsku. Verdikt

potvrzuje právo na svobodu svědomí pro zdravotnický personál tak, jak ho chrání mezinárodní právo. Rozhodnutí přichází v době, kdy pozice zdravotnického personálu po celé Evropě je ohrožena tím, že zaměstnanci jsou nuceni vykonávat něco, co je morálně špatné a neetické. Jedná se tedy o cenný právní precedent v ochraně svobody svědomí na celém

kontinentu. **Svědomí jako základní lidské právo je obsaženo v evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.**

pro Poutník vybral Zdeněk Ježek

AHOJ DĚTI!

Ve čtvrtek jsme obrátili v kalendáři další list a přehoupali se tak do nového měsíce. Listopad, jak víme, zakončuje celý liturgický rok. My ale stojíme teprve na jeho začátku, což znamená, že ještě doznívá radost ze slavnosti Všech svatých a také slavení Vzpomínky na všechny věrné zemřelé, tedy Dušiček.

Je krásné pozorovat, jak se v těchto dnech rozzáří všechny hřbitovy. Ve tmě, která se snaží zabrat stále více času z každého dne, tyto osvětlené ostrůvky vypadají nádherně. Vyprávějí o velké naději ve věčný život, o tom, že na své zemřelé blízké myslíme, modlíme se za ně a věříme, že i oni se za nás přimlouvají.

Obrázek se ukrývá pod kupou spadaného listí a čeká, až ho podle čísel dotvoříte, protože je to spojovačka. Spojujte postupně body od 1 do 75, u číslic 1 – 15 a 20 – 23 spojte body obloučkem.

(Otazníček)

Pro starší:

Loučení je vždycky těžké. Zvláště ale tehdy, když od nás odchází někdo z našich blízkých, protože ho k sobě povolal Pán... Při posledním rozloučení, kdy vyprovázíme zemřelého, zaznívá mnoho proseb a přímlov za jeho duši. Znějí skladby s krásnými texty... Jedna taková pěkná hudební prosba tvoří i závěr pohřební mše svaté. Je určitě i velmi vhodnou modlitbou za všechny duše právě v těchto dnech, kdy jsme slavili Dušičky.

Text prosby je ale napsán trochu skrytě. Pokuste se najít klíč k jeho rozluštění. Až ho objevíte a vyškrtáte vše zbytečné, přečtení textu už bude snadné. Malá nápověda při hledání klíče: Jeden druhému vytrvale „skáče do řeči“ a stále stejným způsobem narušuje jeho projev opakováním jednoho slova.

LDUIŠESVĚRTNÝCHOZEMPŘEALÝCH,DKTELREÍJSISPATNEOPOPVOALAL,
 DULČIŇ,IAŠSSETRAODUPJÍASDNELBEŠIŤASNYTTVÝOMIPVASLÁDVĚLVĚČINÉSNETBESOKÉ.
 PPOPAŘEJDJIMLPOIKOSJETSTÁOLÉPHO,
 AUDDĚLLJIMIVŠEMSBLATHAOVĚČPNÉAHO,
 DULVEĎIJESVTSÍDOLOPSVÉAADULČIŇ,IAŠSSETSTÁOLEPRAADUDJÍLSINESBEŠŤŤAONY
 PTVÝAMIDVLSLÁIVĚ,SVTSLÁOVĚ,PVASLÁDVĚLNEIBESSKÉ.TAOMENPAD

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka ze 7 nalezených písmen zněla: Růženec

BIBLICKÉ POSTAVY – JOZUE

„Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí“, říká první liturgické čtení 26. neděle v mezidobí (*Nm 11, 28*). Věnujeme dnes pozornost tomuto hrdinovi obsazení Zaslíbené země. Je jisté nemožné na několika řádcích vykreslit úplný Jozuův portrét – jeho jméno nese celá jedna kniha Starého zákona, je však zcela jistě přítomen již v prvních událostech na Sinajské poušti během pochodu při vyjití z Egypta. Poprvé se s ním setkáváme během bitvy proti Amálekovu lidu: Mojžíš tomuto členovi izraelského kmene Efraim, jehož jméno bylo symbolické („Hospodin spasí“, varianta samotného jména Ježíš) svěřil vedení izraelské armády (*Ex 17,9-16*). Jméno objevuje především při vojenských taženích. Zůstal také po boku Mojžíšově, byl jeho „pomocníkem“ na vrcholu Sinaje (*Ex 24,13; 32,17*) a stal se i strážcem stánku úmluvy, svatyně putujícího lidu na poušti (*Ex 33,11*). Jeho jméno však bude provždy spojeno s bitvami Izraele, počínaje prvním průzkumem Zaslíbené země. Mojžíš jej na prahu smrti slavnostně potvrdil jako svého nástupce: „Mojžíš vzal Jozua a postavil ho před kněze Eleazara a před celé společenství, vložil na něho ruce a dal mu pověření, jak o tom mluvil Hospodin skrze Mojžíše“ (*Nm 27,22-23*).

Před tímto vojevůdcem, který se stal nejvyšším velitelem, se objevil veliký úkol: dobytí země Kanaán, které je popsáno v prvních 12 kapitolách knihy Jozue, kde je hlavním aktérem. Když překročil Jordán způsobem, který připomínal přechod Rudým mořem, bojoval v několika střetech, které v současném čtenáři Bible vyvolávají rozpaky. Jde o „svaté“ násilí, vedené podle Božích příkazů, kterému se říká cherem neboli „klatba“; jedná se o jistý druh svaté války, v níž Bůh žehná rozsáhlému masakru ničícímu všechno, co se staví proti postupu Izraele.

Tyto velmi epické a řečnické stránky jistě nelze brát doslova; vzpomeňme na proslulý sluneční zázrak – rozkaz, aby se slunce nehýbalo, evidentně symbolické vyjádření pro den, „který nikdy nekončí“ či „nejdelší den“. Především je nezbytné připomenout, že Bible není souborem abstraktních prohlášení o Bohu, ale zjevením Boha v lidských dějinách, které jsou plné různých omezení, sporných a násilnických událostí. Je tak „trpělivý“, že nás nechává dojít dál než Jozua a staré kmeny Izraele, k jiným obzorům lásky a pokoje.

Jozue cítil, že po rozdělení země jednotlivým kmenům je jeho poslání naplněno. V rozpravě – odkazu ve 23. kapitole po něm nazvané biblické knihy svěřil Izraeli úkol nést vysoko vztyčenou pochodeň své identity. Pak v Šekemu, v tehdejší hlavní svatyni, před shromážděním všech sjednocených kmenů slavil akt smlouvy mezi Izraelem a Hospodinem. Jde o krásný text (*Joz 24*), v němž vyslovil biblické krédo a všichni lidé odpověděli opakovaním zaslíbení své věrnosti Hospodinu, vyjádřeným biblickým slovesem zbožnosti a víry „sloužit“, které je zde použito čtrnáctkrát.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy) -oJ-

TVÁŘ DNE

„Zbavit se lidské bytosti se rovná tomu, když se někdo rozhodne najmout vraha,“

řekl papež František
o dobrovolném potratu

11. 10. 2018 – Deník E 15

POHLEDNICOVÁ NÁSTĚNKA NA FAŘE

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2018			
Ne 4. 11.	31. neděle v mezidobí	7:30	Pecháčkovi 53
		10:30	<i>Mše sv. pro děti</i>
Ne 11. 11.	32. neděle v mezidobí <i>Posvěcení kostela v Dolní Čermné</i>	7:30	Dvořákovi 406
		10:00	Vágnerovi 102
Ne 18. 11.	33. neděle v mezidobí	7:30	Řehákoví 283
		10:30	Severinovi 342
Ne 25. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:30	Bláhovi 457
		10:30	Macháčkovi 55
Prosinec 2018			
Ne 2. 12.	1. neděle adventní	7:30	p. Kunertová 300
		10:30	Müllerovi 177
Ne 9. 12.	2. neděle adventní	7:30	p. Havlíčková 341
		10:30	Klekarovi 292
Ne 16. 12.	3. neděle adventní	7:30	Vašíčkovi 349
		10:30	Macháčkovi st. 60
Ne 23. 12.	4. neděle adventní	7:30	Faltusovi 356
Po 24. 12.	Štědrý den	7:30	Motlovi 11
Út 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10:30	Málkovi 180
St 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7:30	Zpěvákovi 195
		10:30	Macháčkovi ml. HČ 180
Ne 30. 12.	Svátek Svaté Rodiny	7:30	Menclovi 193
		10:30	p. Krátký 73

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele ve Verměřovicích
v kostele v Dolní Čermné
v kostele v Dolní Čermné

14. 9. 2018
17. 9. 2018
13. 10. 2018

s paní Jarmilou Urbanovou z Dolní Dobrouče
s paní Helenou Helekalovou z Dolní Čermné
s panem Jaroslavem Kulhavým z Dolní Čermné

Zprávy z farnosti

DOLNÍ ČERMNÁ

31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

neděle 4. listopadu 2018

45. a 46. týden / 2018

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 5. 11.	31. týdne v mezidobí		
úterý 6. 11.	31. týdne v mezidobí Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří	18:00	mše sv. v Dolní Čermné – za živé a zemřelé kněze, kteří sloužili v naší farnosti
středa 7. 11.	31. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné – za rodinu Bednářovu a Vitouchovu
čtvrtek 8. 11.	31. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 9. 11.	svátek Posvěcení lateránské baziliky	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – na poděkování za dar 95 roků života s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu
sobota 10. 11.	sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17:00	mše sv. v Petrovicích - za Karla Vašátka a celou rodinu
NEDĚLE 11. listopadu	32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Slavíme výročí posvěcení kostela sv. Jiří v Dolní Čermné	7:30 10:00 15:00	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky mše sv. v Dolní Čermné – na poděkování za 40 let manželství s prosbou o požehnání pro celou rodinu zpěvy z nešpor v Dolní Čermné (chrámový sbor)
pondělí 12. 11.	sv. Josafata, biskupa a mučedníka		
úterý 13. 11.	sv. Anežky České, panny	18:00	mše sv. v Dolní Čermné
středa 14. 11.	32. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné
čtvrtek 15. 11.	32. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 16. 11.	32. týdne v mezidobí	18:30 19:00 20:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – za Ladislava Vacka, bratra a rodiče z obojí strany <i>večer chval na faře</i>
sobota 17. 11.	sv. Alžběty Uherské, řeholnice Výroční den posvěcení kostela ve Verměřovicích	17:00	mše sv. v Petrovicích – za Zdeňka Marka, jeho rodiče a rodinu Hejkrlíkovou
NEDĚLE 18. listopadu	33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Slavíme výročí posvěcení kostela sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Josefa Hrdinu a Marii Hrdinovou mše sv. ve Verměřovicích – na poděkování za 60 let života s prosbou o další pomoc a ochranu mše sv. v Dolní Čermné – za farníky

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Dolní Čermná	neděle	7:00 – 7:25 h.	P. Josef Roušar
	ostatní dny	30 minut před mší svatou	

POKŘTĚN BYL

ve Verměřovicích 16. 9. 2018 Daniel Stehlík

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ UZAVŘELI

na Mariánské Hoře 29. 9. 2018 Zdeněk Oborný a Eva Kunertová
na Mariánské Hoře 29. 9. 2018 Tomáš Knoll a Kateřina Jelínková

otec Josef

POUTNÍK, LISTOPAD 2018

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 18. listopadu 2018. Poutník vyjde 2. prosince 2018

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.